

γραμμίτσα ἡ, κοιν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ α μ μ ἡ ὡς ὑποκορ.

1) Μικρά γραμμή κοιν.: Μιά γραμμίτσα ἀποδῶ, μιὰ γραμμίτσα ἀποκεῖ, ἔγινε τὸ σκίτσο Ἀθῆν. Καὶ θὰ ὀδειχνε τὸ καινούριο τῆς φουστάνι ἀπὸ ριγωτὴ μουσελίνα, μιὰ στενὴ γραμμίτσα ἄσπρη Γ. Ξενόπ., Λάουρ., 85. Συνών. γ ρ α μ μ ι δ ἄ κ ι, γ ρ α μ μ ο ὄ λ α 2) Εἶδος παιδιᾶς Θράκ. (Καρωτ.).

γραμμὸς ὁ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.).

Ἐκ τοῦ ρ. γ ρ ἄ φ ω. Ἡ λ. καὶ παρ' Ἡρωδιαν., (ἐκδ. Α. L e n t z, I, 168, 2).

Τὸ γράψιμον, ἡ γραφή: Εἶδα γράφετε πιά καὶ δὲν ἔχον-
νε γραμμὸ δοῦ γραμμοῦ! Τόσο πολλὰ εἶναι; || Φρ. Ὁ γ ρ α μ μ ὸ (= ἀμέσως). Ὁ γ ρ α μ μ ὸ ποὺ θὰ τοῦ τὸ γ ρ ἄ φ ω, θὰ μοῦ τὰ πέψη (ἀμέσως μόλις θὰ τοῦ τὸ γ ρ ἄ φ ω, θὰ μοῦ τὰ στείλῃ). Ὁ γ ρ α μ μ ὸ ποὺ τσῆ γ ρ α φ α τὸ σπῆτι, μὲ πέταξεν ὄξω (ἀμέσως μόλις τῆς ἔγραψα τὸ σπῆτι, μὲ ἐπέ-
ταξεν ὄξω).

γραμμοσύρτης ὁ, Ναύστ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γ ρ α μ μ ἡ καὶ σ ὕ ρ τ η ς.

Ὁργανον διὰ τὴν χάραξιν γραμμῶν, εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ἐφαρμοστικῶν μηχανικῶν καὶ σχεδιαστῶν. Συνών. σ η -
μ α δ ε υ τ ῆ ρ ι.

γραμμούδα ἡ, Μακεδ. (Σταν. κ. ἄ.).

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ α μ μ ἡ καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ο ὄ δ α.

Γ ρ α μ μ ο ὄ λ α : Τοῦ ἀδράχτ' ἔχ' δγγὺ γραμμοῦδης, γιὰ νὰ βαῖν' ἡ κόρδα μέσα, καὶ τοῦ ἀδράχτ' βαῖν' σὶ δγγὺ φουρκίτσας.

γραμμούλα ἡ, κοιν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ α μ μ ἡ καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ο ὄ λ α.

Μικρά γραμμή κοιν.: Σῦρε - τραύηξε μιὰ γραμμούλα. Γράψε κ' ἐσὺ δγγὺ γραμμοῦλες 'ς τὸν ἀδερφό σου κοιν. Ἡ τσανγάτη κατσίκα ἔχει ἄσπρες γραμμοῦλες 'ς τὰ πόδια Ἰκαρ. (Δρούτσουλ.) Ὁ γ ρ α μ μ ὸ ἀνατολὴ ἀρχίζει νὰ προβάλλῃ σι-
γὰ - σιγὰ κἄποινα τριανταφυλλένια γραμμούλα Κ. Παρορ., Μεγάλ. παιδ., 242. Συνών. γ ρ α μ μ ι δ ἄ κ ι, γ ρ α μ μ ἰ -
τ σ α.

γραμμουλάκι τό ἐνιαχ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ α μ μ ο ὄ λ ι καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ἄ κ ι.

Λίαν μικρὰ γραμμή ἐνιαχ.

γραμμούλι τό, ἐνιαχ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ α μ μ ἡ καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ο ὄ λ ι.

Λίαν μικρὰ γραμμή ἐνιαχ.

γραμμόφωνιὰ ἡ, ἐνιαχ. γραμμοφουνιά. Μακεδ. (Κασταν.).

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ α μ μ ὸ φ ω ν ο καὶ τῆς παραγωγ. κα-
ταλ. -ἰ ἄ.

Γ ρ α μ μ ὸ φ ω ν ο 2, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Ἡ γραμμο-
φουνιά βγάδ' λουλούδ' ἀπ' τοῦ λέμι γραμμόφουνου Μακεδ. (Κασταν.).

γραμμόφωνο τό, σύνθηθ. γραμμόφουνου σύνθηθ. βορ.
ἰδιωμ. γραμμονφών' Ἡπ.

Ἐκ τοῦ Γαλλ. g r a m m o p h o n e.

1) Συσκευὴ διὰ τῆς ὁποίας ἀποτυποῦται ἡ ἀναμεταδίδε-
ται ὁ ἦχος σύνθηθ.: Βάλε ν' ἀκούσωμε μιὰ πλάκα γραμμο-
φώνου. Ἐπαιξε τὸ γραμμόφωνο ὅλη τὴ νύχτα. Μᾶς ξεκού-
φανε μὲ τὸ γραμμόφωνο κοιν. Συνών. φ ω ν ο γ ρ ἄ φ ο ς.

2) Τὸ ἀναρριχώμενον φυτὸν Περιαλλόκαυλον τὸ κομψότα-
τον (Convolvulus elegantissimus) τῆς οἰκογ. τῶν Περι-
αλλοκαυλωδῶν (Convolvulaceae) Θράκ. (Μαρών.): Τοῦ
προὐ ἀνοίγουν τὰ γραμμόφωνα καὶ τοῦ βράδ' κλείνουν.
Συνών. φ ω ν ο γ ρ ἄ φ ο ς, χ ω ν ἄ κ ι. 3) Τὸ ἄνθος τοῦ
ἀνωτέρω φυτοῦ Μακεδ. (Κασταν.).

Γραμμοχώρι τό, ἀμάρτ. Γραμμονχώρ' Μακεδ. (Καστορ.).

Ἐκ τῶν οὐσ. Γ ρ ἄ μ μ ο ς καὶ χ ω ρ ἰ ὄ.

Χωρίον τῆς περιοχῆς τοῦ Γράμμου: Τὰ Γραμμονχώρια
πᾶνι 'ς τοῦ παζάρ' τοῦ Νιστορίου.

γραμμωτὸς ἐπίθ. λόγ. σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ α μ μ ἡ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ω τ ὄ ς.

1) Ὁ φέρων γραμμάς λόγ. σύνθηθ.: Ὑφασμα - σχέδιον -
τετράδιον - γραμμωτόν. Συνών. ρ α β δ ω τ ὄ ς, ρ ι γ ω -
τ ὄ ς. 2) Κατὰ πληθ. ὡς οὐσ. ὑπὸ τὸν τύπ. γ ρ α μ μ ω τ ῆ ς,
παιδιὰ κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς τῶν παικτικῶν κύπτει μὲ διε-
σταλμένα τὰ σκέλη εἰς τὰ δύο ἄκρα εὐθείας γραμμῆς, ἐνθ'
ὁ ἕτερος προσπαθεῖ νὰ τὸν ὑπερπηδήσῃ Κάρπ.

γραμπαλεύω ἀμάρτ. γραβαλεύω Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ἄ μ π α λ ο.

Δράττομαι διὰ τῶν χειρῶν ἀπὸ τινος σημείου, σκαρφα-
λώνω: Θὰ πεφτε, ἀλλὰ γραβάλεψε. Γραβαλεύτηκε, ἀλλιῶς
θὰ σκοτωνόταν ἀποκεῖ 'ποῦ ἔπεσε. Συνών. γ ρ α μ π α -
λ ὶ ν ω, γ ρ α π ὶ ν ω.

γράμπαλο τό, ἐνιαχ. δράβαλο Κρήτ. (Κίσ. κ. ἄ.).

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. g r a m p a = ὄνυξ, ἄγκιστρον.

Ἀκανθώδης θάμνος τῶν ἄγρῶν τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων
(Compositae) ἐνθ' ἄν.: Ἀπομείνανε τὰ χωράφχια μας ἔρη-
μα κ' ἐγεμίσανε δράβαλα Κρήτ. (Κίσ.) Νὰ πάω θέλει ἡ
κακοροζίζικη νὰ βγάλω καμπόσα δράβαλα ἀπὸ τὸ χωράφι,
γιατὶ δὲ βαίνει ἀλέτρι αὐτόθι.

γραμπαλώνω ἀμάρτ. γραβαλώνω Κεφαλλ. (Ἀργοστόλ.
κ. ἄ.) ἀγραμπαλώνω Π. Βλαστ., Ἀργῶ 43, 335 ἀγραβα-
λώνω Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ἄ μ π α λ ο.

Ἐνεργ. καὶ μέσ. 1) Δράττομαι διὰ τῶν ὀνύχων, ἀναρ-
ριχῶμαι Κεφαλλ. (Ἀργοστόλ.) Π. Βλαστ., ἐνθ' ἄν.: Ἐγρα-
βάλωσε 'ς τὸ δέδρο Ἀργοστόλ. || Ἀσμ.

Ἡ κἄστρο τῆς Καρύταινας, ἐσὺ τὸ μαγεμένο

ῥημόκαστρο 'ποῦ τοὺς γκρεμοὺς ὀλόρθο ἀγραμπα-
λώνεις

Π. Βλαστ., ἐνθ' ἄν. Συνών. γ ρ α μ π α λ ε ὺ ω, γ ρ α -
π ὶ ν ω. 2) Περιπλέκομαι εἰς ἀκανθώδεις θάμνους Κεφαλλ.

γραμπανέλα ἡ, Ἡπ. (Πάργ.).

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. γ ρ ἄ μ π α ν ο, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ
Ἰταλ. g r a m p a, καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -έ λ α.

Τὸ ἄγκιστρον.

